

Написано от Доц. Огнян Минчев, Фейсбук
Неделя, 18 Септември 2022 07:54

Сайтът **desebg.com** публикува коментара на политолога доц. Огнян Минчев в профила му във Фейсбук, посветен на митологията за силата на руската армия като „втора в света“. Заглавието е на **desebg.com**.

Military power is much more efficient when implied rather than when deployed... [Военната сила е много по-ефективна тогава, когато се предполага, отколкото когато се прилага и разполага].

През последните десетилетия ни се наложи няколко пъти да си припомним този принцип.

През 90-те години Америка бе единствената оцеляла свръхсила след Студената война и хегемонията на Вашингтон и неговите съюзници в света не бе подлагана на съмнение. Западът практикуваше тази хегемония преди всичко чрез упражняването на своята "мека власт" - чрез привлекателността на своята стопанска и политическа система, жизнен стандарт и публична - включително масова култура.

Употребата на "твърда власт" или военна сила се налагаше епизодично, в случаи на

Написано от Доц. Огнян Минчев, Фейсбук
Неделя, 18 Септември 2022 07:54

регионална криза или разпасала се диктатура (напр. - тази на Милошевич в Сърбия).

Атентатите на 11 септември и последвалото ги завръщане на американската политика към систематично упражняване на военна сила промени характера и редуцира шансовете за упражняване на западната хегемония върху международната система.

Войната в Ирак наклони решително везните в полза на "твърдата" спрямо "меката" власт на Вашингтон и Запада. Но затъването на американската сила в пясъците на Ирак след успешното приключване на военната кампания показва неадекватността на упражняваната масирана военна сила в условията на градска партизанска война в Близкия изток. До интервенцията в Ирак американската военна мощ бе необозрима величина.

Армията на САЩ притежава военни ресурси равняващи се или по-големи от ресурсите на всички останали значими национални армии - в Европа, Китай и Русия. През 90-те години има предполагаеми, но недобре очертани "червени линии", които никой не бива да пресича, ако не желае да се сблъска с военния отговор на световния хегемон.

Затъването в Ирак предизвиква ефекта на ясно очертаване на параметрите на американската военна сила. Когато след 2005 г. се обсъжда необходимостта от неутрализиране на режима в Техеран - превърнал се в регионален хегемон след рухването на Саддам - става очевидно, че една военна акция на Америка спрямо аятоласите ще доведе до пълно изчерпване на американската военна сила. Тя вече не е мистично необятен феномен, а сила с ясно очертани граници.

Какво се случва когато хегемонът ангажира на 100 процента своята военна сила? Тогава лошите момчета по света излизат да правят бели и пакости - вече няма кой да ги спре. Така затъването в Ирак доведе до ясно очертаване границите на американската глобална хегемония и отвори процеса на нейната ерозия и замяна с "многополюсен" свят - свят, в който грубата сила от разнообразни източници отново излиза на сцената.

До 24 февруари 2022 г. Русия притежаваше мистичния ореол на втората военна сила в света. Москва не успя да се модернизира след рухването на Съветския съюз. Икономиката ѝ остана силно зависима от износа на суровини. Но авторитарната система

Когато руският народ ще трябва да се срещне очи в очи с истината за своята държава и общество

Написано от Доц. Огнян Минчев, Фейсбук
Неделя, 18 Септември 2022 07:54

на Путиновия режим поддържаше жива визията за страховитата военна мощ на Русия като ядрена сила, наследила статута и значителна част от капацитета на бившата съветска свръхсила.

Путин играеше виртуозно картата на ядрената свръхсила заедно с поредица други карти за да шантажира, разделя и подчинява стратегически безпомощната Европа, но също и за да разширява обхвата на своята власт в забравени региони на руско влияние - Близкия изток, Африка, Южна Америка...

Арогантността на тази мистична проекция на руската военна мощ позволи на Путин безнаказано да осъществи агресии спрямо Грузия (2008 г.) и Украйна (2014 г.), да окупира чужди територии (Южна Осетия, Абхазия, Крим, Донбас), без по същество да срещне сериозен отпор от основните сили в конструкцията на съвременния свят.

Тази арогантност достигна дотам, че в средата на декември 2021 г. Путин отправи ултиматум до Вашингтон и Запада да се изтеглят от Източна Европа на практика до границите на стратегическо разделение, наследени от Студената война. На практика, Кремъл си поиска обратно стратегическия контрол върху Източна Европа и бившия Източен блок.

Ако не - "Русия ще проведе военно-технически мероприятия..."
"Военно-техническите мероприятия" започнаха на 24 февруари с война - "СВО" - срещу Украйна. Границите на руската военна мощ, раздувани от пропагандната машина на Кремъл в продължение на години напуснаха облака на своята "мистична" неопределеност и получиха реални, конкретни измерения.

Огромна колона с танкове и бронетехника заседна на пътя между Беларус и Киев - някой бе откраднал нафтата и не бе ремонтирал танковете... Западната военна техника, изпратена на помощ на Украйна за броени седмици развенча мита за технологичната модернизация на "втората армия в света".

Тази "втора армия" на практика се оказа втора армия на територията на Украйна. Вместо елитни командоси, в Украйна за Русия воюваха и воюват мародери. Образът на героичния руски войник, победил нацизма бе ерозиран и подменен с образа на наемника

Написано от Доц. Огнян Минчев, Фейсбук
Неделя, 18 Септември 2022 07:54

- мародер, воюващ с открадната тоалетна чиния под мишница.

Мародерството се оказа по-малкия грях на руската новоимперска войска в Украйна. По-големите грехове са престъпленията срещу цивилното население, срещу човечеството, извършени в масови мащаби от наемниците - мародери. Войсковите съединения на руската армия, композирани от обикновени, редови войници и офицери постепенно изгубиха всякаква мотивация за водене на военни действия срещу съседен народ, за който собствената им пропаганда твърди, че е "част от Русия".

Закономерно събитията се развиха до мащабното и паническо отстъпление на руските войски в североизтока на Украйна от последната седмица след 5 септември. Символът на руската армия вече не е войникът, поставящ съветското знаме на покрива на Райхстага. Символът на руската армия е бягащия панически мародер, осъзнал, че идва време да плаща сметката за своите действия...

... Както идва време да плаща сметката и неговият вожд в Кремъл. Пропагандата за митичната мощ на руската армия, ангажирана във възраждане на империята е вече нелеп спомен от близкото минало. Руската военна мощ не е илюзия. Руският ядрен потенциал не е илюзия. Но този потенциал, тази мощ вече създава опасения от съвършено различен характер.

Под контрола на какви сили се намира - и още повече, ще се намира утре и в другиден - този огромен потенциал, наследство от съветската империя на 20 век. Каква властова конфигурация ще наследи режима на играещия покер със света бивш офицер от КГБ в Кремъл? Какъв дисбаланс и вакуум на стратегическа власт ще се формира в Евразия тогава, когато самият руски народ ще трябва да се срещне очи в очи с истината за своята държава и своето общество?

Военната сила е много по-ефективна тогава, когато се предполага, отколкото когато се прилага и разполага... А най-ефективна е тогава, когато е последен аргумент в упражняването на една власт, която почива върху "мека" сила - върху сила на заможност, свобода и привлекателност на една обществена система, осигуряваща достоен живот на своите граждани.